

Renault ja Michelin

Renault ja Michelin ovat kuuluneet yhteen autoilun alkuajoista lähtien, sillä molemmat yritykset ovat perustettu jo 1800-luvulla.

Yhtiön perustivat ranskalaiset veljekset Edouard ja André Michelin vuonna 1888 Clermont-Ferrandin kaupungissa, jossa yhtiön pääkonttori vieläkin sijaitsee. Michelin-yhtiön koko historia olisi tässä yhteydessä niin pitkä kirjoitettava että en edes yritä sitä tähän mahduttaa. Helpoiten lisätietoa löytyy netistä, michelin.fi (tämä ei ole mainos).

1. Pienoismallien tarkastelun aloitamme katsauksen vanhimmalla vuosimallilla, tosin sen aivan tarkkaa vuosimallia ei saatu selville. Joissakin julkaisuissa kerrotaan sen olevan vuodelta 1910, tyyppimerkintä on kenties jotain R- ja BK-mallien väliltä. Eli aika monta vaihtoehtoa sille löytyi. Mustan ja keltaisen väriyhdistelmä on tietenkin tämmöisen vanhan Renault-jäärän mieleen, ohuet tummanpunaiset raidat keltaisessa konekopassa ovat hyvin toteutettuja ja samaa väriä on riittänyt myös vanteiden läpi tulevien akseleiden päähän.

Ruskean penkin toppausten tikkaukset ja kolme mittaria muutoin yksinkertaisessa kojelaudassa ovat myös hyviä yksityiskohtia. Pienoismallin valmistaja on IXO, Ranska / Kiina.

Auto on kuvattu ensimmäisen Michelin-ukko julisteen päällä, jonka on suunnitellut julistetaiteilija O'Galop (Marius Rossillon) vuonna 1898. Tuosta kuvasta alkoi tämän tunnetun hahmon tarina. Nimeksi hänelle annettiin Bibendum, ja kaverin koko tarinan voitte lukea Michelinin nettisivuilta.

2. Sinisen Juvaquatre Dauphoisinen vuosimallia on myös vaikea hahmottaa, arvotaan vaikka joku vuosi väliltä 1951–1960 väliltä. Tämä pienoismalli on "Michelin la collection officielle" -sarjaa. Auto on kuljettajan puolelta umpipaku, mutta toiselta puolella on takana kaksi ikkunaa joista takimmainen on maalattu umpeen. Kirkas väritys, kattotelineellä olevat renkaat, kaksiväriset vanteet sinisillä pölykapseilla sekä hyvä keulamerkki tekevät mallista pirteän oloisen.

5. 4CV:n Commerciale eli umpinaisilla takaovilla varustettu "Ryppypeppu" on saanut kylkeensä vanhemman Michelin-tekstin. Näitä ns. pakettiautoja oli monilla firmoilla myyntimiesten käytössä, ne olivat kätevän kokoisia, edullisia ja niiden kyljissä oli sopivasti mainostilaa. Myös pienoismallien valmistajat ovat tämän huomanneet ja tuoneet markkinoille mitä erilaisempia Ryppiksen versioita. On jääkaappiautoa, autonlamppuja, palopäällikön autoa, jne. Tällä pienoismallilla on jo sen verran ikää, että se on tehty vielä Ranskassa. Valmistaja Solido, Ranska.

3. Musta Fourgonnette 300 kg on kyllä samaa Juvaquatre-sarjaa, mallien valmistajat vaan nimeävät autojaan eri lailla. Myös break ja tölée (peltikytki) ovat tässä yhteydessä käytettyjä merkintöjä. Tämä malli kuuluu Suomessa joku vuosi sitten edullisesti myytyyn Michelin-sarjaan, auto on enemmän kuin silloisen hintansa arvoinen. Vaikka tämä tuleekin samalta tehtaalta kuin edellinen sininen, niin on niissä joitakin eroavaisuuksia.

Tähän on laitettu takaoveen erittäin hyvä Juvaquatre-teksti sekä Seine-aluemerkinnän lisäksi Pariisin toimiston osoite, Boulevard Pereire. Sehän löytyy myös tuolta ensimmäisen auton kyljestä. Eturoiskeläpät, kantavuusmerkinnät kummallakin puolella ja hyvät valot edessä ja takana antavat aihetta pieneen kehuun.

Näiden molempien Juvaquatrojen valmistaja IXO, Ranska / Kiina. Niitä on saatavilla myös Solidon tekemiä isompia 1:18-kokoisia versioita.

4 Keltainen Mörkö-Rellu on ollut yksi pääosan esittäjistä Suomen Renault-kerhon historiassa, Wellun Mörkö oli eräänlainen maamerkki erilaisissa tapahtumissa. Tämän jutun Galion on varustettu tykkivanteilla ja kun takana on vielä paripyörät, niin kyllä siihen kyytiin on kelvannut lastata vähän painavampikin rengaskuorma.

Kiiltävänä ja keltaisena tämä pienoismalli on aivan karamelli! Sehän voisi kelvata jopa perheen naisväellekin sisustusesineeksi. Hyvin mallinnettu Bibendum katolla sekä keltaiset ajovalot, jäähdyttäjän säleikkö plus muut keulan härpäkkeet luovat oikeaa tunnelmaa. Valmistaja ilmeisesti IXO.

6. Estafetten kylkiin on maalattu legendaarisen Michelin X:n mainokset. Sehän oli muuten hyvä rengas, mutta heti ensimmäisten 20 vuoden jälkeen renkaan kylkeen tuli pieniä kosmeettisia hiushalkeamia, ja siinä vaiheessa kulutuspinna oli vielä jäljellä 90 prosenttia! Sittemmin Michelin joutui lopettamaan X-mallin valmistuksen, koska kukaan ei enää ostanut uusia renkaita.

Tämä Esta on pitkää ja matalaa mallia, keulalla on uusi peltinen säleikkö, turvallisemmat etuivikut sekä uusi keulamerkki. Puskuri saisi kyllä ulottua tässä mallissa etupyöriin saakka. Vaihekeppi on oikeaoppisesti kaukana takaviistossa, joten kuljettaja voi suorittaa pienimuotoista hyötyliikuntaa aina silloin tällöin, kaupunkiajossa vielä useammin. Valmistaja Solido, Ranska / Kiina.

7. Colorale vuosimallia 1950 on ajellut Puy-de-Dômen departementissa, jossa sijaitsee jo edellä mainittu Clermont-Ferrand, Michelinin kotikaupunki. Ja taas on esillä keltainen ja kiiltävä pienoismalli. Taitaa tuo Misukan keltainen väri olla niin lähellä Rellun vastaavaa, että tässä jutun kirjoittajakin aivan herkistyy (sanoo mies, jolla on harrastehuoneessaan verhotkin tehty keltaisesta Renault-kanasta).

Tästä autosta voimme ihailla mm. etusäleikköä, joka on tehty erillisistä osista, eikä vaan kohokuvioita maalaamalla. Sisusta on myös kelvollinen, ruskeat penkit ja oviverhoilu sekä kiiltävät kahvat ja hallintalaitteet sopivat tyyliin. Tosin mittarit ovat tekijöiltä lipsahaneet keskelle kojetaulua, vaikka niiden kuuluisi olla ohjauspylvään molemmilla puolilla. Valmistaja Nostalgie, Ranska / Kiina.

8. 4 F6 eli paku-Tippa jatkaa keltaisten autojen sarjaa, mutta nyt on mukaan tullut uudempiä sinistä väriä. Tämän pienoismallin erikoismaininta annetaan tällä kertaa etu- ja takavalosta, ne ovat juuri oikean malliset. F6:n suuremmat takavalot ovat tyylikkäästi upotettu koriin erillisosina.

Annetaan vielä pisteitä kirahvin kuljetusta varten avautuvasta pienestä kattoluukusta takaoven päällä (joka valitettavasti ei tässä mallissa avaudu), Nizzan seudun rekisterikilvistä sekä etuoven liukuikkunan kromatusta listasta. Ai niin, hyvä Bibendum katolta oli unohtua. Fourgonnetten esitteissä käytettiin juuri kirahvia kuvaamaan pitkien ja korkeiden tavaroiden kuljetuskykyä. Valmistaja IXO, Ranska / Kiina.

9. Clio Trophy -sarjaa ajettiin juuri tällaisilla V6-moottoreilla varustetuilla kilpureilla 2000-luvun alkupuolella. Tällä numerolla 34 kilpaili ranskalainen monsieur M. Durand.

Kuvan Clio on ns. leluauto, joita myytiin kymmenen vuotta sitten muutamalla eurolla marketeissa. Sarjaan kuului ainakin viisi erilaista kilpa-autoa. Hinta-laatu-suhde oli enemmän kuin kohdallaan, nykyään niitä on vaikea löytää edes kolhittuina kirppikseltä.

Tätä Bibendumilla koristeltua autoa valmistaa IXO myös oikeana pienoismallina, silloin kyljessä on numero 32, sekä suurempaa 1:18 mallia Universal Hobbies. Tämän sinisen V6:n valmistaja on Burago, Italia.

10. Toinen R4 Fourgonnette on myös pidempää F6-mallia, tällä samalla Solidon muotilla on valmistettu jo vuosikymmeniä näitä Tippa-pakun pienoismalleja.

Tulipa mieleeni, että montakohan erilaista versiota niitä on oikein olemassa. Tutkiessani arkiston aarteita kirjoista, lehdistä ja netistä totesin niitä olevan vähintäänkin riittävästi ja lopetin laskemisen viidenkymmenenviiden kohdalla. Eihän se yksityiskohdissa oikein pärjää uudemmille malleille, mutta oma viehätyksensä siinä vain on. Valmistaja Verem, Ranska.

Renaultist

12. Ranskan ympäriajon eli Tour de Francen aikana kilpailijoiden edellä reittiä kiertävät lukuisat yhteistyökumppaneiden kulkuneuvot. Kerhomme nettisivuilla on käsitelty tarkemmin näiden autojen pienoismalleja kuukauden pienoismallipalstalla, tämä yksilö löytyy sieltä kohdasta "Tour de France osa 6".

Spider kuului Michelinin kalustoon vuonna 2002. Aika hurjan näköinen yhdistelmä on täytynyt olla kyseessä, ei tällä ajettaessa ainaakaan kaarrenopeedet päässeet nousemaan ylinopeuden puolelle. Tämä Spider on ns. Ilmahöylämalli, jossa tuulilasin virkaa pitäisi hoitaa vauhdissa ylöspäin nouseva ilmavirta. Auto on muuten aivan normaali varusteinen, mitä nyt yksi pieni lisävaruste eli maapallo on ruuvattu konepellin päälle. Tellusta kiertää kehä, jonka päälle on asennettu pari Bibendumia sekä Michelin karttoja ja oppaita.

Kuvassa näkyvien sporttipenkien lisäksi autossa on asiallinen, alun perinkin karu ohjaamo ja keltaiset keskikonsolin paneelit. Tuo pallukka kyllä haittäisi hieman sisustuksen tarkastelua, enkä päässyt näkemään, ovatko kaikki neljä poljinta mukana. Ilmeisesti, koska saman valmistajan muista malleista ne löytyvät. Valmistaja Norev, Ranska / Kiina.

14. Clio Super 1600 on vuodelta 2004, kuljettaja Jean-Joseph Boyre ja kilpailu oli Lyon-Charbonnieres Rally. Valkoinen väri ei tuo kunnolla esille vanteen muotoja; ilmeisesti se kuitenkin on joku Renaultin oma sporttivanne, ainakin keskiön salmiakkilogosta päätellen. Valmistaja Universal Hobbies, Kiina.

1/2013

11. Pieni 1:57-kokoinen Kangoo kuuluu myös niihin malleihin, joita on valmistettu monen eri firman tai yhteisön väreissä. Tässä mallissa Bibendum on jo ihan nykyisessä kuosissaan. Valmistaja Majorette, Ranska / Thaimaa

13. Lopuksi tarkastellaan, minkälaisissa kilpureissa on käytetty Misukan renkaita.

Formula ykkösistä valitsin kuviin Heikki Kovalaisen R26-auton, hän toimi vuonna 2006 Renaultin testikuljettajana. Vanteina on OZ Racing, renkaina näyttävät olevan jotkut sade- tai välikelin pyörät. Valmistaja Minichamps, Saksa / Kiina.

15. Keltainen Clio V6 on Clio Trophy-sarjan esittelyauto eli présentati-on-versio. Vanteita ja renkaan kokoa en uskalla edes arvailla, renkaat ovat kuitenkin mustat ja pyöreät, merkkiä Michelin Pilot SX. Valmistaja Universal Hobbies, Kiina.

Vielä lopuksi perheutisia. Michelin-ukko Bibendum on nykyisin ukkomiehiä, hän on löytänyt rinnalleen vaimon nimeltä Bibette. Eikä siinä vielä kaikki: heille on syntynyt hurmaava lapsen, joka sai kastetilaisuudessa nimen Bébibi!

Renault-kerhon pienoismallitoimitus onnittelee ylpeitä vanhempia.

21